

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417200388
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1417200388.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobkyne: Y. Q. G. O. , A. T. XX.X.XXXX, S. W. W. - D., zastúpená JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, Dunajská Streda, Veľkobláhovská č. 6750, proti žalovaným: I. OT Kredit Slovakia, a.s., Bratislava, Galandova č. 3, IČO: 36 660 850, zastúpený Studio Legale, s.r.o., Bratislava, Galandova č. 3, IČO: 36 811 874, za ktorú konajú Mgr. Jozef Obert a Mgr. Ingrid Obertová, II. FIVE, s.r.o., Žilina, Daniela Dlabača č. 35, IČO: 46 734 945, zastúpený Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., Žilina, Daniela Dlabača č. 35, IČO: 36 806 498, za ktorú koná Mgr. Ľubomír Hagara, o neplatnosť právnych úkonov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 29. októbra 2018, č. k. 9 C 2/2017-206, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného Bratislava IV. zo dňa 29. októbra 2018, č. k. 9 C 2/2017-206, p o t
v r d z u j e.

II. Žalovaným v I. a II. rade priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.10.2018, č. k. 9 C 2/2017-206, zamietol žalobu žalobkyne a žalovaným v I. a II. rade priznal nárok na náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 37 a § 38 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie rozhodnutia, uviedol, že žalobkyňa sa v prejednávanej veci domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. 222014, uzavretej dňa 28.11.2014 medzi veriteľom OT Kredit Slovakia a.s., a žalobkyňou ako dlžníkom, s výškou úveru 165.000,- € s prísl., neplatnosti zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, kat. územie D., CKN parciel č. XXXX, záhrada o výmere 474 m2, č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 298 m2, domu súp. č. XXXX, ležiaceho na parcele č. XXXX, zo dňa 28.11.2014, uzavretej medzi záložným veriteľom OT Kredit Slovakia a.s., a žalobkyňou ako záložcom, ako aj neplatnosti notárskej zápisnice č. N 570/2016, NZ 19399/2016, NCR1s 19943/2016 zo dňa 31.5.2016, o uznaní dlhu a vyhlásení povinnej osoby o súhlase s exekúciou, spísanej notárom JUDr. Miloslavom Kováčom. Žalobu odôvodnila tým, že predmetné zmluvy a notárska zápisnica sú neplatné s poukazom na § 37 ods. 1, § 38 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že v júni 2014 začala navštevovať odborného psychiatra MUDr. Klaudiu Stanislavovú. Podľa psychiatrického vyšetrenia zo dňa 23.6.2014 trpela depresívnou poruchou stredne ťažkého stupňa, následkom čoho jej boli predpísané psychofarmaká: Citalex EX, Arketis R 1, Magnex. Bola jej zistená diagnóza F 32.1. Jednalo sa o ťažké psychofarmaká, následkom čoho bola pod vplyvom týchto liekov. Dňa 21.7.2014 opätovne vyhľadala odborného psychiatra MUDr. Stanislavovú a boli jej znovu predpísané tie isté lieky, ako pri prvom vyšetrení. Dňa 1.9.2014 žalobkyňa navštívila psychologickú ambulanciu Mgr. Denisy Maderovej.

V závere psychologického vyšetrenia bola hodnotená ako dekompenzovaná, psychické rozpoloženie v akom sa nachádzala, ako stav emočnej lability. Bolo zistené, že v tom psychickom stave nebola schopná zvládať vyššiu záťaž, racionálne a rýchlo sa rozhodovať, ani sústrediť pozornosť a osvojovať si väčšie množstvo informácií či vedomostí. Jej pamäť a pozornosť boli oslabené a v tom emočnom rozpoložení málo funkčné. Bol predpokladaný stav, že liečenie jej psychického stavu si vyžiada dobu najmenej jedného roku. Ďalej bolo konštatované, že postraumatická reakcia - šok u nej spôsobila klinicky diagnostikovanú depresiu. Depresívny stav žalobkyne ďalej potvrdzuje ďalšie psychologické vyšetrenie zo dňa 30.12.2016. S poukazom na uvedené, úverovú i záložnú zmluvu podpísala pod vplyvom psychofarmaceutík, následkom čoho nevedela rozpoznať podmienky a následky poskytnutého úveru, ako aj záložnej zmluvy, z ktorého dôvodu namieta neplatnosť týchto právnych úkonov. Keďže sa jej zdravotný stav nezlepšil, notársku zápisnicu zo dňa 31.5.2016 podpísala v stave, keď bola oslabená jej rozpoznávací zložka, následkom čoho bola jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

1.2. Žalovaný v I. rade so žalobou nesúhlasil. Uvedol, že žalovaná začala s psychiatrickou liečbou po úmrtí svojej matky, v psychiatrickom liečení nepokračovala. Depresívna porucha bola bezprostredným a dočasným dôsledkom úmrtia matky, v ktorej by sa zrejme ocitol každý, kto by stratil blízkeho človeka, nešlo o dlhodobú duševnú poruchu. Približne mesiac pred uzavretím zmlúv požiadala žalobkyňa o vydanie živnostenského oprávnenia na podnikanie, ktoré jej skončilo až v roku 2017, v čase podania tejto žaloby. Žalobkyňou predložené správy T. P. zo dňa 1.9.2014 a 30.12.2016 boli vyhotovené s cieľom odôvodniť prerušenie štúdia žalobkyne na univerzite vo Viedni. V poradí druhá správa ani len nenaznačuje, ako žalobkyňa pokračuje v liečbe a či sa jej stav zlepšil. Žalobkyňa bola študentkou práva vo Viedni, čo znamená určitý stupeň jej právneho vedomia. Začiatkom roku 2016 intenzívne komunikovala so žalovaným v I. rade. Osobne prevzala oznámenie o výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo dňa 2.12.2015. Na stretnutí dňa 27.4.2016 sa zmluvné strany dohodli na riešení vzniknutej situácie v podobe predaja zálohu. Nehnuteľnosť bola voľná, pripravená k predaju a žalobkyňa žiadala veriteľa o súčinnosť najmä v podobe vyčíslenia aktuálneho dlhu, ktoré na stretnutí aj osobne prevzala, prípadne súhlasu so zriadením záložného práva k nehnuteľnosti žalovaného v II. rade, ak by sa záloh predával cez hypotekárny úver. Druhým variantom sa javila aspoň úhrada istiny prostredníctvom pôžičky od otca žalobkyne, aby sa dlh zbytočne nenavýšoval o príslušenstvo. Termín definitívneho riešenia úhrady pohľadávky veriteľa sa určil do konca mája 2016. Žalobkyňa priebežne informovala žalovaného, že nehnuteľnosť je ponúkaná na predaj cez realitnú kanceláriu. Nebola spokojná s cenou, ktorú jej záujemcovia o kúpu ponúkali, preto k predaju nedošlo. Opätovne požiadala veriteľa o predĺženie termínu úhrady splatného dlhu. Keďže finančná politika žalovaného v I. rade ďalej nezniesla odklad termínu úhrady pohľadávky, žalovaný v I. rade postúpil pohľadávku na žalovaného v II. rade. Uvedené fakty potvrdzujú, že začiatkom roka 2016 žalobkyňa vyvíjala aktivity za účelom uhradenia dlhu žalovanému v I. rade. Pokiaľ by bola toho názoru, že zmluvy a notársku zápisnicu podpísala v psychickej poruche, tak by nevyvíjala žiadne činnosti, výsledkom ktorých mala byť úhrada pohľadávky veriteľa. Predmetné zmluvy žalovaný v I. rade považoval za platné právne úkony. Dôkazom toho, že žalobkyňa chcela žalovanému v I. rade dlh uhradiť, je aj predmetná notárska zápisnica. Obidve zmluvy i notársku zápisnicu uzavrela v plnom duševnom zdraví, žaloba je účelová, aktivovala ju veriteľom avizujúca dražba. Žalovaný v I. rade poukázal na to, že notárska listina nie je právny úkon, ale verejná listina, ktorá osvedčuje konkrétne práva a povinnosti.

1.3. Žalovaný v II. rade považoval skutkové tvrdenia žalobkyne za nepravdivé a účelové. Diagnóza stanovená ošetrojúcim psychiatrom ako depresívna porucha stredne ťažkého stupňa s označením F 32.1 je porucha, ktorá je podľa kapitoly V. medzinárodnej klasifikácie chorôb spojená s tromi hlavnými príznakmi: depresívnou smutnou náladou, stratou záujmu o potešenie o normálne príjemné aktivity a poklesom energie, či zvýšenou unaviteľnosťou, môže sa vyskytovať znížená sebadôvera. Žalobkyňa bola liečená bez nariadenia hospitalizácie, teda ambulantne, pričom z priloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že odborného psychiatra navštívila iba dvakrát v časovom rozmedzí jedného mesiaca. Boli jej doporučené liečivá, zodpovedajúce stavu jej psychickej poruchy, ktoré však nie je možné označovať ako „ťažké“, keď sa jedná o liečivá bežne predpisované pacientom s obdobnými zdravotnými problémami, ktoré sa užívajú bez toho, aby bol pacient obmedzený na bežnom živote. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že žalobkyňa mala po prvej a druhej návšteve psychiatra reálne k dispozícii lieky na obdobie maximálne do 24.8.2014 a aj to za predpokladu, že dodržala predpísané dávkovanie liekov a tieto neužívala v nadmernom množstve (čo v podanej žalobe ani netvrdí). Podľa žalovaného tak v čase uzavretia zmluvy o úvere, záložnej zmluvy a notárskej zápisnice, žalobkyňa neužívala žiadne z liekov, ktoré jej boli predpísané MUDr. Stanislavovou. Správa psychologičky Mgr. Maderovej zo dňa 1.9.2014 bola vydaná na žiadosť žalobkyne pre potreby odkladu štúdia na vysokej škole vo Viedni. Správa zo dňa 30.12.2016 má v zásade identický obsah ako prvá,

čo vzbudzuje dôvodné podozrenie o jej relevancii. Žalovaný v II. rade poukázal na odborné stanovisko lekára z odboru psychiatrie MUDr. Dušany Slodkej, vypracované na základe jeho žiadosti potom, čo sa lekárka oboznámila so zdravotnou dokumentáciou žalobkyne. Psychiatrička vylúčila u žalobkyne stav neschopnosti rozpoznávať obsah právnych úkonov alebo neschopnosť ovládať jej konanie. Uviedol, že žalobkyňa sa v čase druhej návštevy psychologičky nachádzala v 7-8 mesiaci tehotenstva a preto považuje za vylúčené, aby bola súčasne medikamentózne liečená psychofarmaceutikami. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že sa v čase od júna 2014 do 13.1.2017 nachádzala v stave vylučujúcom schopnosť rozpoznávať alebo ovládať jej konanie, nemohla preto logicky chápať ani obsah právneho úkonu, ktorým je udelenie plnej moci advokátovi, preto je aj takto udelená plná moc neplatná rovnako ako podaná žaloba vo veci samej, keďže táto nebola podaná oprávnenou osobou, rovnako tak aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.1.2017. Poukázal na fakt, že žalobkyňa začala odo dňa 20.10.2014 aktívne podnikať a bola zapísaná do živnostenského registra. Uvedené sa udialo v čase po prvej a druhej návšteve psychiatrickej ambulancie, kde jej boli predpísané lieky, ktoré mala užívať a tiež potom, ako navštívila psychologickú ambulanciu dňa 1.9.2014 a súčasne v čase pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere a záložnej zmluvy. Vzhľadom na daný stav je vysoko nepravdepodobné, že by si žalobkyňa neuvedomovala jej vlastné konanie alebo by ho nedokázala kontrolovať, keďže vybavenie živnosti obsahuje relatívne určité a zrozumiteľné prejavy vôle, ktoré smerujú k začatiu aktivity, prostredníctvom ktorej sa dosahuje zisk. Žalobkyňa ukončila podnikanie dňa 28.1.2017, čo súvisí zrejme s jej nástupom na materskú dovolenku. Žalobkyňou napádané právne úkony boli vždy spojené s návštevou notárskeho úradu, kde si vo vzťahu k zmluvám nechala úradne overiť svoj podpis a spísala notársku zápisnicu o uznaní dlhu. Tvrdenie žalobkyne, že dňa 28.11.2014, ako aj dňa 5.12.2014 a dňa 31.5.2016, bola v takom duševnom rozpoložení, že nevedela ovládať svoje konanie, resp. nerozpoznávala obsah jej úkonov, nemôže byť pravdivé, keďže by nebola schopná opakovane navštíviť notárske úrady, kde by bola schopná formulovať požiadavky na právne úkony, tieto realizovať a to všetko navyše v logickom súlade s inými jej faktickými konaniami.

1.4. Súd prvej inštancie posúdil predmetnú žalobu ako žalobu podľa § 137 písm. c) C.s.p. a skúmal, či má žalobkyňa naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti právnych úkonov a notárskej zápisnice a dospel k záveru, že žaloba žalobkyne uvedenú podmienku nespĺňa. Poukazujúc na preventívny charakter určovacej žaloby konštatoval, že určením neplatnosti právnych úkonov by nedošlo ku konečnému odstráneniu spornosti medzi stranami sporu a nevytvoril by sa pevný právny základ pre budúce právne vzťahy strán sporu, keď aj za predpokladu určenia neplatnosti zmluvy o úvere a zmluvy o záložnom práve by sa s najväčšou pravdepodobnosťou nepredišlo sporom o plnenie o vrátenie peňažného plnenia žalobkyňou zo zmluvy o úvere v opačnom procesnom postavení. Napriek tomuto konštatovaniu súd vykonal dokazovanie a zistil, že žalobkyňa dňa 28.11.2014 uzavrela ako fyzická osoba - podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti (na základe živnostenského oprávnenia) so žalovaným v I. rade zmluvu o úvere č. 222014 (ďalej len „zmluva o úvere“), v ktorej sa žalovaný v I. rade zaviazal poskytnúť žalobkyňi účelový prevádzkový podnikateľský úver vo výške 165.000,- € s úrokovou sadzbou 24 % p.a. a žalobkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splatiť jednorazovo s dátumom splatnosti 28.11.2015. Zároveň bola dňa 28.11.2014 medzi žalobkyňou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom a žalovaným v I. rade uzavretá zmluva o záložnom práve k nehnuteľnosti, ktorou žalobkyňa poskytla na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa (žalovaného v I. rade) ako predmet záložného práva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Bratislava IV., m.č. Bratislava - Lamač, k.ú. Lamač, zapísané na liste vlastníctva č. XXX a to: rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parcele č. XXXX, pozemok parc. č. C KN XXXX - záhrady o výmere 474 m², pozemok parc. č. C KN XXXX - zastavané plochy a nádvorie o výmere 298 m². Podpisy žalobkyne na zmluve o úvere ako aj na zmluve o záložnom práve k nehnuteľnosti boli notársky overené. Z notárskej zápisnice č. N 570/2016, Nz 19399/2016, NCR1s 19943/2016 zo dňa 31.5.2016, spísanej JUDr. Miloslavom Kováčom, notárom, súd zistil, že žalobkyňa pred notárom vyhlásila, že je spôsobilá na právne úkony a uznala dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere spolu s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky a zároveň sa zaviazala uhradiť svoj dlh voči žalovanému v I. rade do 30.11.2016. Zároveň vyhlásila, že ak nebude jej dlh voči žalovanému v I. rade riadne a včas splatený, výslovne súhlasí, aby sa táto notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. c) a § 41 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vo vzťahu k istine a k úrokom z omeškania. Z oznámenia o postúpení pohľadávky veriteľa zo dňa 3.6.2016 súd zistil, že žalovaný v I. rade na základe zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 1.6.2016 postúpil pohľadávku voči žalobkyňi na žalovaného v II. rade. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre okres Bratislava IV., m.č. Lamač, katastrálne územie Lamač súd zistil, že žalobkyňa je vlastníčkou predmetných nehnuteľností nachádzajúcich sa na tomto liste vlastníctva,

titulom nadobudnutia je osvedčenie o dedičstve 65 D 360/2014 zo dňa 30.9.2014, N.. Na predmetnom liste vlastníctva je v časti C: Ťarchy zapísané záložné právo k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného v I. rade a v časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby je v poznámke uvedené začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom - žalovaným v I. rade a to formou dobrovoľnej dražby. Z lekárskeho vyšetrenia žalobkyne zo dňa 23.6.2014 a 21.7.2014 psychiatricky MUDr. K. Stanislavovej súd zistil, že u žalobkyne diagnostikovala depresívnu poruchu stredne ťažkého stupňa, na základe ktorej jej bola predpísaná medikamentózna liečba. Z priložených správ z psychologického vyšetrenia žalobkyne v psychologickom ambulancii Mgr. Denisy Maderovej zo dňa 1.9.2014 a 30.12.2016 súd zistil, že psychický stav žalobkyne je hodnotený ako dekompenzovaný, psychické rozpore, v ktorom sa momentálne nachádza, je stavom výraznej emočnej lability. Psychologička v oboch správach uviedla, že tento psychický stav bude vyžadovať najmenej jeden rok trvajúcu medikamentóznou a psychoterapeutickú liečbu. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že zmluvu o úvere, ako aj záložnú zmluvu dňa 28.11.2014 podpísala pod vplyvom psychofarmaceutík, následkom čoho nevedela rozpoznať podmienky a následky poskytnutého úveru ani záložnej zmluvy. Na preukázanie týchto tvrdení žalobkyňa predložila lekárske správy psychiatricky MUDr. Kláudia Stanislavovej zo dňa 23.6.2014 a 21.7.2014 a správy z psychologického vyšetrenia klinickej psychologičky Mgr. Denisy Maderovej. Predložené lekárske správy od psychiatricky MUDr. Stanislavovej osvedčujú tvrdenia žalobkyne o tom, že v čase vyhotovenia týchto správ (teda v júni a v júli 2014) jej bola diagnostikovaná depresívna porucha stredne ťažkého stupňa s predpísanou medikamentóznou liečbou psychofarmakami uvedenými v žalobnom návrhu. V lekárskej správe zo dňa 21.7.2014 je výslovne uvedené, že žalobkyňa predpísané lieky užíva ale udáva, že sa necíti lepšie. Súd konštatoval, že nie je zrejmé, z akého dôvodu potom žalobkyňa nepokračovala v psychiatrickej liečbe (a v prípade ak v nej pokračovala, z akého dôvodu neskoršie lekárske správy z psychiatrických vyšetrení nepredložila spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia) a začala navštevovať psychologickú ambulanciu klinickej psychologičky Mgr. Denisy Maderovej, o čom predložila správy z psychologického vyšetrenia zo dňa 1.9.2014 a 30.12.2016. Súd prvej inštancie poukázal na to, že obidve správy sú takmer identické (dokonca aj s totožnými preklepmi a chybami v písaní) a aj napriek skutočnosti, že sú vyhotovené v časovom rozpätí takmer jeden a pol roka, v správe zo dňa 30.12.2016 absentuje akákoľvek zmienka o tom, ako sa psychický stav žalobkyne počas tohto pomerne dlhého časového obdobia zmenil (je v nej len záverom skonštatované to isté čo v správe zo dňa 1.9.2014 a to, že žalobkyňa sa bude pravidelne zúčastňovať podpornej psychoterapie a medikamentózne liečby). Rovnako v oboch týchto správach absentuje akákoľvek zmienka o tom, akými medikamentmi bola (resp. má byť do budúcnosti) žalobkyňa liečená, prípadne, či bola žalobkyňa v tomto období tiež pozorovaná aj psychiatricky. Vychádzajúc z týchto predložených správ nepovažoval súd prvej inštancie za preukázané tvrdenie žalobkyne, že v čase podpisu zmluvy o úvere a záložnej zmluvy bola pod vplyvom psychofarmaceutík (keď posledný lekársky predpis na psychofarmaká podľa predložených listín sa nachádza v správe od psychiatricky zo dňa 21.7.2014), ani že by sa žalobkyňa v čase spísania notárskej zápisnice nachádzala v stave, keď bola oslabená jej rozpoznávací zložka, následkom čoho by bola jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená (uvedené nevyplýva z predložených správ z psychologického vyšetrenia žalobkyne). Zároveň poukázal na fakt, že tak zmluvu o úvere zo dňa 28.11.2014, ako aj notársku zápisnicu zo dňa 31.5.2016, uzatvorila žalobkyňa ako podnikateľka v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z výpisu zo živnostenského registra č. 110-236477 súd zistil, že živnostenské oprávnenie vzniklo žalobkyne dňa 20.10.2014, teda len niekoľko týždňov pred uzatvorením zmluvy o úvere so žalovaným v I. rade. Súd konštatoval, že v prípade, že psychický stav žalobkyne bol v predmetnom období skutočne taký, ako to uviedla vo svojom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, potom nie je zrejmé, z akého dôvodu sa rozhodla začať prevádzkovať živnosť, ktorá je v samotnom živnostenskom zákone definovaná ako sústavná činnosť vykonávaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok stanovených živnostenským zákonom. Za tohto skutkového stavu žalobkyňa po začatí konania v januári 2017 predložením dvoch lekárskeho vyšetrenia z júna a júla 2014 o depresii bez porúch vnímania i predložením správ z vyšetrenia u psychológa v kvalifikovanej miere, podľa súdu prvej inštancie, neosvedčila existenciu tvrdenej duševnej poruchy v čase vykonania namietaných úkonov (november 2014 a máj 2016). Súd konštatoval, že žalobkyňa po dvoch ambulantných vyšetreniach ďalej v liečbe u psychiatra nepokračovala, psychológa vyhľadala pre potreby prerušenia štúdia práva vo Viedni, po prežití traume z úmrtia matky našla dost' vnútorných síl, aby začala s podnikaním a na sprostredkovateľskú činnosť čerpala prevádzkový úver. Význam namietaných úkonov chápala o to skôr, že bola študentkou práva. Na základe uvedeného konštatoval nedôvodnosť žaloby. Pokiaľ išlo o určenie neplatnosti notárskej zápisnice súd uviedol, že notárska zápisnica nie je právnym úkonom

ale verejnou listinou, potvrdzujúcou obsah v nej uvedený. Preto nie je možné posudzovať (ne)platnosť notárskej zápisnice z hľadiska § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka.

1.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovaným v I. a II. rade, ktorí boli úspešní v konaní v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.6. Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a jej zástupcu (§ 180 C.s.p.). Na pojednávaní konanom dňa 29.10.2018 nemal k dispozícii podanie právneho zástupcu žalobkyne, doručené do elektronickej schránky súdu v deň pojednávania dňa 29.10.2018 o 07.31 hod., ktorým advokát JUDr. Zsolt Hodosi súdu oznámil, že 29.10.2018 prevzal zastupovanie žalobkyne a žiada o odročenie pojednávania pre krátkosť času ako aj z dôvodu sťaženej komunikácie so žalobkyňou, ktorá je vo väzbe. Súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa ani jej zástupca sa nedostavili ani na pojednávania určené na deň 23.4.2018, 11.6.2018 a 24.9.2018.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Dôvodila, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.), a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.). K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. poukázala na to, že zo zápisnice z pojednávania, na ktorom súd rozhodol vo veci, vyplýva, že prítomná na pojednávaní nebola a ako jej právnu zástupkyňu súd prvej inštancie predvolal na pojednávanie JUDr. S. W., a to napriek tomu, že toto zastúpenie považoval za rozporné s § 89 ods. 1 C.s.p., čo jej aj oznámil. Ďalej poukázala na to, že jej nový právny zástupca dňa 26.10.2018 o 6.48 hod. elektronickým podaním doručil súdu prvej inštancie plnú moc spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania. Dôvodila, že právny zástupca prevzal zastúpenie dňa 25.10.2018, dňa 26.10.2018 o 06.38 hod. zaslal elektronické podanie, v ktorom žiadal súd o odročenie pojednávania a zároveň pripojil plnú moc, v zmysle elektronickej doručky jeho podanie bolo súdu doručené dňa 26.10.2018 o 06.48 hod., podľa úradného záznamu súdu došlo jeho podanie dňa 29.10.2018 o 07.31 hod., pojednávať sa začalo dňa 29.10.2018 o 08.00 hod., súd prvej inštancie tak mal objektívnu možnosť sa dozvedieť o jeho podaní včas. Poukázala aj na to, že je vo väzbe, takže jej komunikácia s právnym zástupcom je obmedzená. Uviedla, že podľa § 183 ods. 1 veta prvá C.s.p. pojednávanie je možné odročiť len z dôležitých dôvodov. Podľa komentára k C.s.p. za takýto dôležitý dôvod možno považovať neschopnosť strany sporu alebo jej zástupcu predniesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, pričom súd za týmto účelom musí poskytnúť dodatočnú lehotu. Prevzatie zastúpenia pár dní pred pojednávaním bez znalosti súdneho spisu zodpovedá takto vymedzenému dôležitému dôvodu. V tomto smere poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 19/2014. Odvolateľka vytýkala súdu prvej inštancie, že o jej žiadosti nerozhodol podľa § 183 ods. 4 C.s.p. Poukázala na judikát R 31/1995, podľa ktorého pri včasnej žiadosti o odročenie pojednávania prejednanie veci v neprítomnosti (právneho zástupcu sporovej strany) treba kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. Vytýkala súdu ďalej, že nebola zákonným spôsobom predvolaná na pojednávanie na deň 29.10.2018, keďže sa nachádzala vo väzbe, súd tak porušil jej právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 29/92 zo dňa 30.6.1992, sp. zn. Obdo V 68/2001 zo dňa 28.11.2002, sp. zn. 3 Cdo 108/2005 zo dňa 30.6.2005. Dôvodila, že vykonanie pojednávania a vyhlásenie rozsudku na tom istom pojednávaní bez riadneho predvolania porušuje jej právo na spravodlivý proces (najmä v čiastkových právach na rovnosť účastníkov konania, na kontradiktórnosť konania, na prístup k súdu, byť vypočutý pred súdom a byť prítomný pred súdom). Poukázala aj na to, že jej pôvodný právny zástupca ukončil právne zastúpenie z dôvodu odchodu do starobného dôchodku, nešlo teda o zmarenie (obštrukcie) konania a osobitne pojednávania žalobkyňou častou a účelovou výmenou právnych zástupcov.

2.2. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. odvolateľka poukázala na to, že absolvovala vyšetrenia u psychiatra v dňoch 23.6.2014 a 21.7.2014, ako aj v dňoch 2.3.2017, 20.3.2017, 29.3.2017, 26.4.2017, 15.6.2017, 6.7.2017, o ktorých vyšetreniach informoval súd jej predchádzajúci právny zástupca v podaní doručenom súdu dňa 12.10.2017. V lekárskych správach psychiatrov sa konštatuje u žalobkyne depresívna porucha stredne ťažkého stupňa s nutnosťou užívania liekov (pôvodne v roku 2014 diagnóza F32.1) ako aj porucha s generalizovanou úzkosťou (diagnóza F41.1) a zmiešaná úzkostná a depresívna porucha (diagnóza F41.2). Odvolateľka zároveň poukázala na

charakteristiku uvedených diagnóz podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb. Dôvodila, že z uvedeného vyplýva, že tak v roku 2014 ako aj v roku 2017 trpela psychiatrickými diagnózami, ktoré boli psychiatrami riešené rôzne (medikamentózne alebo pre jej tehotenstvo bez medikamentózneho liečby). Išlo o kontinuálny stav, na rozdiel od vyjadrení žalovaných či názoru súdu prvej inštancie, nešlo o stav, že jej psychiatrická porucha v lete 2014 vymizla a následne sa znovu objavila v roku 2016 či 2017. Vytýkala súdu prvej inštancie, že neposúdil mimoriadne významný aspekt a to individuálny vplyv liekov predpísaných jej v roku 2014. Lieky v sebe niesli potenciál vplyvu na jej vedomie, napr. liek Citalec - ospalosť, nespavosť, malátnosť, nevoľnosť, zmätenosť, halucinácie, mánia; liek Arketis - somnolencia, insomnia, abnormálne sny, zmätenosť, halucinácie, poruchy sústredenia; liek Sonlax - rozmazané videnie, ospalosť, nočné mory, nepokoj, únava. Odvolateľka poukázala na to, že absolvovala vyšetrenia u psychológa, min. v dňoch 1.9.2014 a 30.12.2016, pričom ku konštatovaniu zlepšenia jej stavu nedošlo, bola dekompenzovaná, emočne labilná, neschopná zvládať vyššiu záťaž, racionálne a rýchlo sa rozhodovať, ani sústrediť pozornosť a osvojovať si väčšie množstvo informácií či vedomostí. Ďalej poukázala na to, že pre účely trestného konania, v ktorom je väzobne stíhaná, bol vypracovaný znalecký posudok znalcami, psychiatrami MUDr. Ľubomírou Izákovou, PhD. a MUDr. Denisou Mészárosovou, ktoré čerpali aj zo psychologických vyšetrení PhDr. Máderovej v období od 18.1.2016 do 21.10.2016 (str. 5 znaleckého posudku), podľa ktorých žalobkyňa v sledovanom období absolvovala 10 stretnutí so psychologičkou. Neobstojí preto záver súdu prvej inštancie, že nepokračovala v liečbe, práve naopak, intenzívne sa zapájala do riešenia svojho zdravotného stavu. Jej zdravotný stav v roku 2014 bol porovnateľný so stavom v roku 2016, jej narušený psychický stav bol kontinuálny. Zo znaleckého posudku vyplýva, že v rokoch 2014 až 2016 užívala aj drogy, nadmerne konzumovala alkohol, dokonca spolu s predpísanými psychiatrickými liekmi. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že má duševnú poruchu - epizódu stredne ťažkej depresie, je prítomná aj porucha osobnosti, pričom súhra duševných porúch viedla k forenzne významnému zníženiu jej ovládacích schopností. Predmetný znalecký posudok bol vypracovaný v lete 2018, teda v čase, keď nemala právneho zástupcu a bola vo väzbe, nedisponovala ním a nemohla ho predložiť súdu bez svojej viny. Záver súdu prvej inštancie je tak predčasný, opiera sa o vlastné úvahy súdu v otázkach, v ktorých sú potrebné odborné znalosti, pričom jej právny zástupca v podaní doručenom súdu dňa 12.10.2017 navrhol znalecké dokazovanie vo veci jej duševného stavu.

2.3. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. odvolateľka poukázala na to, že predmetom konania je určenie neplatnosti právnych úkonov a bolo začaté za účinnosti C.s.p. Uviedla, že súd prvej inštancie žalobu posúdil ako určovací podľa § 137 písm. c) C.s.p. a následne skúmal naliehavý právny záujem. Konštatoval jeho absenciu, napriek tomu pristúpil k meritórnemu prejednaniu žaloby, pričom svoj postup v rozhodnutí neodôvodnil. Zároveň tým narušil princíp rovnosti strán sporu, keďže sa žalovaní oboznámili s jeho právnym názorom na meritum veci. Podľa odvolateľky zákonná podmienka prípustnosti určenia neplatnosti právnych úkonov je v predmetnej veci splnená. Možnosť žalovať o určenie právnej skutočnosti, o určenie neplatnosti právneho úkonu vyplýva z Občianskeho zákonníka, zo všeobecnej úpravy právnych úkonov (§ 37 až § 42). Absencia niektorej náležitosti právneho úkonu (napr. ako v prejednávacom prípade - spôsobilosti konajúcej osoby), vedie k neplatnosti právneho úkonu. Neplatnosť právnych úkonov je možné sa dovolávať (aj) v civilnom sporovom konaní.

2.4. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v I. rade. Nestotožnil sa s tvrdením žalobkyne o porušení jej práv na spravodlivý proces, považuje ho za obštrukciu. Mal za to, že udelenie plnej moci JUDr. Hodosimu smeruje k procesným prietahom a neúmernému predlžovaniu konania. Poukázal na to, že žalobkyňa podobný modus operandi uplatnila už pred tým, keď dňa 11.6.2018, v deň riadne vytyčeného pojednávania, oznámila súdu zmenu právneho zastúpenia, pričom nový právny zástupca sa pre krátkosť času nemohol zúčastniť predmetného pojednávania. Súd žiadosti o odročenie vyhovel s upozornením, že podobnú situáciu v budúcnosti nebude akceptovať. Uviedol, s poukazom na § 183 ods. 1 a 2 C.s.p., že právny zástupca žalobkyne v žiadosti o odročenie uviedol informáciu o prevzatí právneho zastúpenia a informáciu o sťaženej komunikácii s klientkou kvôli väzobnému stíhaniu, neuviedol však dôležitý dôvod, pre ktorý sa ako advokát nemohol zúčastniť nariadeného pojednávania. Podľa žalovaného v I. rade tak neboli splnené dve kumulatívne podmienky odročenia pojednávania, a to I. dôležité dôvody, pre ktoré sa strana alebo jej zástupca nemôže dostaviť na pojednávanie, a zároveň II. nemožno od nich spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V čase konania pojednávania dňa 29.10.2018 o 8.00 hod. preto neexistovali žiadne dôvody na odročenie pojednávania a súd tak správne

vykonal pojednávanie bez toho, aby došlo k porušeniu alebo čo i len ohrozeniu procesných práv žalobkyne. Žalovaný v I. rade spochybnil platnosť plnej moci udelenej Ashley Vik advokátovi JUDr. Zsoltovi Hodosimu dňa 26.10.2018, má za to, že podpis žalobkyne na plnej moci doručenej súdu je pri bližšom skúmaní, ale stále v rovine laického posudzovania, objektívne odlišný od podpisov Y. Q., ktoré sú bez pochyb pravé. Za takéto pravé podpisy žalovaný v I. rade považuje podpisy na listinách tvoriacich dôkazy založené v tomto súdnom spise, napr. záložná zmluva, zmluva o úvere alebo odvolanie plnej moci predchádzajúcemu právnomu zástupcovi žalobkyne JUDr. Michalovi Ellingerovi datované dňa 9.6.2018. Podľa žalovaného v I. rade žalobkyňa v skutočnosti nikdy neudelila plnú moc JUDr. Hodosimu na zastupovanie v tomto konaní, a teda ním podané odvolanie je podané neoprávnenou osobou a súd ho musí odmietnuť. Žalovaný poukázal na to, že JUDr. Hodosi ako obhajca nezastupoval Ashley Vik v trestnom konaní prebiehajúcim v rozhodnom období a vzhľadom na jej väzobné stíhanie tak nemal s najväčšou pravdepodobnosťou reálnu možnosť sa so žalobkyňou osobne stretnúť, k udeleniu splnomocnenia došlo pravdepodobne prostredníctvom tretej osoby. Na účely zistenia, či podpis Y. na splnomocnení udelenom JUDr. Hodosimu je jej pravým podpisom, žalovaný v I. rade navrhol vykonať znalecké dokazovanie z odboru písomoznactva. Z procesnej opatrnosti žalovaný v I. rade poukázal vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne na ďalšie skutočnosti. Uviedol, že na hlavnom pojednávaní v trestnej veci sp. zn. 3 T 65/2018 žalobkyňa v postavení obžalovanej po zákonom poučení v zmysle Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinnou zo spáchania všetkých 28 žalovaných skutkov v zmysle podanej obžaloby a po kladných odpovediach na všetky otázky uvedené v § 333 Trestného poriadku mal súd za preukázané, že sa obžalovaná dopustila skutkov kladených jej za vinu. Keďže žalobkyňa tvrdí, že v civilnom konaní nebola spôsobilá na právne úkony a v trestnom konaní tvrdí, že konala úmyselne, vedela, čo koná a konať tak chcela, jej konanie sa javí ako účelové a zavádzajúce. Žalovaný v I. rade navrhol odvolaciemu súdu, aby sa oboznámil so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 3 T 65/2018, najmä s odsudzujúcim rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 27.11.2018 a tiež s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o odvolaní obžalovanej voči tomuto rozsudku, za účelom preukázania skutočností ním uvádzaných. Uvedené rozhodnutia boli vynesené v čase po 29.10.2018, t.j. po ukončení dokazovania v tomto konaní a žalovaný ich tak nemohol ani predložiť a ani navrhnúť ich oboznámenie. Preto je tento prostriedok dôkaznej obrany nutné považovať za novoty v zmysle § 366 písm. d) C.s.p., ktoré nemohli byť doposiaľ použité ako prostriedok procesnej obrany. Žalovaný poukázal aj na to, že znalecký posudok vypracovaný znalcami - psychiatrami - MUDr. Ľubomírou Izákovou, PhD., a MUDr. Denisou Mészárosovou, o ktorý sa opierajú tvrdenia žalobkyne v odvolaní, bol vypracovaný dňa 16.7.2018 na základe objednávky otca žalobkyne, Q. Q.. Ten bol v predchádzajúcom štádiu konania splnomocnencom žalobkyne na základe plnej moci zo dňa 9.6.2016 a mohol preto predmetný znalecký posudok predložiť súdu prvej inštancie ako prostriedok procesného útoku, rovnako ako ho mohla predložiť súdu aj žalobkyňa, keďže ho mali k dispozícii pred pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 29.10.2018. S poukazom na § 366 C.s.p. nie je možné, podľa žalovaného v I. rade, na znalecký posudok, ktorý bol predložený súdu spolu s odvolaním, prihliadať, keďže dokazovanie v tejto veci bolo uznesením súdu prvej inštancie ukončené na pojednávaní dňa 29.10.2018 a nejedná sa tak o novotu. Navrhol odvolaciemu súdu odvolanie žalobkyne odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou alebo rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v II. rade. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne a právne správny. Poukázal na to, že podľa § 183 ods. 1, 2 a 3 C.s.p. môže byť pojednávanie odročené len vtedy, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou, kumulatívne splnenou, je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Vzhľadom na predchádzajúci vývoj procesnej obrany u žalobkyne je žalovaný v II. rade presvedčený o tom, že udelenie plnej moci (ak k nej vôbec došlo) malo smerovať len a výlučne k ďalšej obštrukcii z jej strany, smerujúcej k nehospodárnemu predĺženiu konania. Žalobkyňa už obdobne konala v predchádzajúcich štádiách konania, kedy na poslednú chvíľu oznámila v deň konania pojednávania nariadeného na deň 11.6.2018, že došlo k zmene právnych zástupcov, pričom nový splnomocnenec sa pre krátkosť času nemohol nariadeného pojednávania zúčastniť. V danom prípade súd žiadosti vyhovel a pojednávanie odročil s upozornením, že takúto situáciu nebude viackrát akceptovať. Napriek uvedenému sa žalobkyňa opakovane pokúsila o vytvorenie obštrukcie. Žalovaný poukázal na to, že aktuálny právny zástupca žalobkyne neuviedol v podanom odvolaní konkrétny dôvod, pre ktorý sa nariadeného pojednávania nezúčastnil, ale žiadal iba o jeho odročenie. Rovnako zo žiadnych príloh žiadosti o odročenie pojednávania, ale ani z podaného odvolania, nevyplýva záver, že JUDr. Hodosi ako splnomocnenec žalobkyne nemohol svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní

nahradiť substituentom, pretože žalobkyňa odôvodnene trvá na osobnom zastúpení výlučne týmto advokátom. Podľa žalovaného v II. rade v čase konania pojednávania nariadeného na deň 29.10.2018 o 08:00 hod. neexistovali žiadne dôvody pre odročenie pojednávania a súd tak správne pojednával bez toho, aby došlo k porušeniu alebo čo i len k ohrozeniu procesných práv žalobkyne. Nedoručenie žiadosti JUDr. Zsolta Hodosiho o odročenie pojednávania k rukám konajúcej sudkyne pred alebo počas vykonania nariadeného pojednávania nemalo tak žiadny vplyv na zachovanie procesných práv žalobkyne. Podľa žalovaného pokiaľ JUDr. Zsolt Hodosi prevzal dňa 26.10.2018 zastúpenie žalobkyne v tomto konaní, neexistovali u neho dôvody pre odmietnutie poskytovania právnych služieb. Ak sa však nevedel zúčastniť pojednávania nariadeného súdom na deň 29.10.2018, mal povinnosť aplikovať § 21 písm. e) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a odmietnuť prevzatie zastúpenia žalobkyne s odôvodnením, že ju nemôže riadne chrániť a presadzovať jej záujmy, čo však nespravil. Žalobkyňa stav vyvolaný ňou a jej právnym zástupcom prezentuje ako atak voči jej právam, čo žalovaný považuje za účelovú a nesprávnu aplikáciu platnej právnej normy. Žalovaný v II. rade spochybnil platnosť plnej moci udelenej žalobkyňou advokátovi JUDr. Zsoltovi Hodosimu dňa 26.10.2018 a to z totožných dôvodov ako uviedol žalovaný v I. rade a navrhol vykonať znalecké dokazovanie z odboru písomoznactva, ktorého účelom bude zistenie, či podpis žalobkyne na splnomocnení udelenom JUDr. Zsoltovi Hodosimu je jej pravým podpisom. Vzhľadom na postoj žalobkyne v trestnej veci sp. zn. 3 T 65/2018, v ktorej mala postavenie obžalovanej, sa žalovanému v II. rade, z totožných dôvodov aké uviedol žalovaný v I. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, konanie žalobkyne javí ako účelové a zavádzajúce. Poukázal na to, že priznanie žalobkyne v trestnom konaní v sebe obsahuje o.i. aj uznanie jej vnútorného postoja vo vzťahu k úmyslu konať tak, aby naplnila skutkovú podstatu trestných činov, t.j. priznaním obžalovaná uznala, že konala úmyselne. V tejto súvislosti všetky tvrdenia žalobkyne v civilnom konaní vyznievajú ako účelové, keďže je vylúčené, aby pre potreby trestného konania tvrdila, že konala úmyselne, t.j. že vedela čo koná a konať tak chcela a zároveň pre potreby civilného konania uvádza, že nebola spôsobilá konať. Žalovaný v II. rade, rovnako ako žalovaný v I. rade, navrhol odvolaciemu súdu, aby sa oboznámil so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 3 T 65/2018, najmä s odsudzujúcim rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 27.11.2018 a tiež s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o odvolaní obžalovanej voči tomuto rozsudku, pričom v tomto konaní ich žalovaný v II. rade nemohol predložiť, keďže uvedené rozhodnutia boli vynesené až po skončení dokazovania v tomto konaní. Žalovaný v II. rade rovnako poukázal na to, že znalecký posudok vypracovaný znalcami - psychiatrami - MUDr. Ľubomírou Izákovou, PhD. a MUDr. Denisou Mészárosovou, o ktorý sa opierajú tvrdenia žalobkyne v odvolaní, bol vypracovaný dňa 16.7.2018 na základe objednávky otca žalobkyne, Q. Q.. Ten bol v predchádzajúcom štádiu konania splnomocnencom žalobkyne na základe plnej moci zo dňa 9.6.2016 a mohol preto predmetný znalecký posudok predložiť súdu prvej inštancie ako prostriedok procesného útoku, rovnako ako ho mohla predložiť súdu aj žalobkyňa, keďže ho mali k dispozícii pred pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 29.10.2018. Preto nie je možné na znalecký posudok, ktorý bol predložený súdu spolu s odvolaním, prihliadať, keďže dokazovanie v tejto veci bolo uznesením súdu prvej inštancie ukončené na pojednávaní dňa 29.10.2018 a nejedná sa tak o novotu. Žalovaný v II. rade navrhol odvolaciemu súdu odvolanie žalobkyne odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou alebo rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. K vyjadreniu žalovaného v I. rade sa vyjadrila žalobkyňa, podľa ktorej sa tento v podanom vyjadrení nevenuje odvolacím argumentom, teda meritu veci, ale svoju argumentáciu nasmeroval do spochybnenia jej právneho zastúpenia. Všetky jeho tvrdenia je nutné poprieť, keďže nemajú oporu v objektívnej realite a majú povahu len vykonštruovaných tvrdení. Odvolaciemu súdu navrhla vyhovieť jej odvolaniu.

6. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v II. rade. Opätovne poukázal na obštrukčné konanie žalobkyne, ktorá opakovane, v snahe doceliť odročenie nariadených pojednávaní, menila právnych zástupcov v tesnom časovom slede pred termínom pojednávaní a to napriek tomu, že mala dostatok času na prípravu na nariadené pojednávanie a prípadnú zmenu právneho zástupcu (bez ohľadu na jej vtedajší pobyt vo väzbe. Poukázal aj na to, že JUDr. Bíla ako predchádzajúci právny zástupca bola predvolávaná súdom na nariadené pojednávanie z dôvodu plnej moci založenej do spisového materiálu súdu. Súd však zrejme až po odoslaní predvolania na pojednávanie ustálil, že plná moc udelená JUDr. Bílej nie je platná, keďže bola udelená všeobecným zástupcom žalobkyne (č. I. 177) , ktorým bol otec žalobkyne Q. Q., čo je v rozpore s C.s.p. Bez ohľadu na pochybnosti o udelení plnej moci JUDr. Bílej alebo JUDr. Hodosimu mal súd správne za to, že v deň konania posledného pojednávania bola žalobkyňa riadne zastúpená všeobecným zástupcom Q. Q., ktorému súd zaslal riadne a včas

predvolanie na nariadené pojednávanie a tento sa ho napriek tomu nezúčastnil. Podľa žalovaného v II. rade predvolanie JUDr. Bílej na nariadené pojednávanie je nutné preto považovať za úkon, ktorý nebol správny, avšak vzhľadom na to, že JUDr. Bíla nevykonala vo veci žiadny úkon a pojednávania sa nezúčastnila, nemal takýto postup súdu žiadny vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej. V ostatnom žalovaný zotrval na tvrdeniach obsiahnutých v predchádzajúcom vyjadrení.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. septembra 2021; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.).

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobu žalobkyne zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku. S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadrí sa len k odvolacím námietkam žalobkyne.

11.1. Odvolateľka v odvolaní namietala porušenie jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces tým, že ju súd prvej inštancie riadne nepredvolal na súdne pojednávanie, na ktorom rozhodol v prejednávanej veci, rozhodol v jej neprítomnosti a to napriek včas doručenej žiadosti jej právneho zástupcu o odročenie pojednávania.

11.2.1. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 29.10.2018 (zápisnica na č. I. 194 a nasl. spisu). Ďalej zistil, že v čase expedovania predvolania na uvedený termín pojednávania (č. I. 186) mal súd prvej inštancie vedomosť o tom, že žalobkyňa listom zo dňa 9.6.2016 odvolala plnomocenstvo na jej zastupovanie v prejednávanej veci JUDr. Michalovi Ellingerovi (č. I. 180), svojím zastupovaním v predmetnej veci dňa 9.6.2018 splnomocnila Q. Q. (č. I. 179), ktorý dňa 10.6.2018 splnomocnil zastupovaním žalobkyne v predmetnom konaní advokátku JUDr. Ing. Ľudmilu Bílú (č. I. 177). Súd prvej inštancie postupoval v súlade § 89 ods. 1 a § 110 C.s.p. a predvolanie žalobkyne na pojednávanie konané dňa 29.10.2018 doručil zvolenému zástupcovi Q. Q. (doručenka na č. I. 186) ako aj ním zvolenej právnej zástupkyňi JUDr. Ing. Ľudmile Bílej (doručenka na č. I. 193), ktorú zároveň vyzval na odstránenie nedostatku splnomocnenia s poukazom na

§ 89 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého sa môže strana dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak (išlo o odstrániteľnú vadu v zastúpení žalobkyne). Oznámenie o termíne pojednávania súd doručil aj žalobkyni (doručenka na č. I. 186). V postupe súdu prvej inštancie pri predvolaní žalobkyne na pojednávanie konaného dňa 29.10.2018 tak odvolací súd nezistil žiadne pochybenie.

11.2.2. Odvolací súd ďalej zistil, že dňa 26.10.2018 o 06.38 hod. (podľa potvrdenia o odoslaní podania na č. I. 203) bolo z elektronickej schránky JUDr. Zsolta Hodosiho, advokáta, odoslané podanie, ktorým súdu oznámil, že dňom 26.10.2018 prevzal zastúpenie žalobkyne v prejednávanej veci a žiadal o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 29.10.2018 a to vzhľadom na krátkosť času medzi prevzatím zastúpenia a termínom pojednávania ako aj sťažnú komunikáciu s klientkou, ktorá je vo väzbe. K podaniu pripojil splnomocnenie na zastupovanie v konaní (č. I. 202). Podľa záznamu na č. I. 198 spisu bolo uvedené podanie zaznamenané v elektronickej schránke súdu dňa 29.10.2018 o 07.31 hod., čo podľa úradného záznamu na č. I. 197 spisu kancelária zistila až o 08.49 hod. Zákonný sudca, ktorý podľa zápisnice z pojednávania na č. I. 194 a nasl. spisu ukončil pojednávanie dňa 29.10.2018 o 8.17 hod., uvedené podanie právneho zástupcu žalobkyne nemal k dispozícii. Odvolací súd z predloženého spisu ďalej zistil, že pri podaní žaloby v predmetnej veci ako aj pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola žalobkyňa zastúpená advokátom JUDr. Marianom Zányim (plnomocenstvo zo dňa 9.1.2017 na č. I. 31 spisu a zo dňa 19.1.2017 na č. I. 38 spisu). Dňa 23.3.2018 doručil súd prvej inštancie právnemu zástupcovi žalobkyne JUDr. M. Zányimu predvolanie na pojednávanie na termín dňa 23.4.2018 (pondelok). Dňa 9.4.2018 právny zástupca žalobkyne doručil súdu oznámenie, podľa ktorého vypovedal žalobkyni plnomocenstvo z dôvodu, že odchádza do dôchodku, o čom ako doklad doložil vypovedanie plnej moci zo dňa 4.4.2018 doručené žalobkyni (č. I. 158 a 159 spisu). V podaní zároveň uviedol, že termín pojednávania oznámil žalobkyni, ktorá sa nachádza v ÚVTOS Trenčín. Dňa 20.4.2018 (piatok) doručil súdu advokát JUDr. Michal Ellinger podanie, v ktorom oznámil, že prevzal zastúpenie žalobkyne a vzhľadom k tomu, že objektívne nemal možnosť nahliadnuť do spisu a oboznámiť sa s ním, požiadal o odročenie pojednávania na iný termín. K podaniu priložil plnomocenstvo zo dňa 9.4.2018, ktorým ho žalobkyňa splnomocnila, okrem iného, zastupovaním pred súdom (č. I. 160 a 161 spisu). Súd prvej inštancie vyhovel jeho žiadosti a pojednávanie odročil na termín 11.6.2018 o 9.00 hod. Dňa 11.6.2018 o 5.49 hod. bol z emailovej adresy JUDr. M. Ellingera odoslaný email, v ktorom oznámil súdu prvej inštancie, že mu žalobkyňa odvolala plnomocenstvo a vo veci si zvolila iného advokáta. Vzhľadom na túto skutočnosť navrhol pojednávanie vytyčené na deň 11.6.2018 odročiť (č. I. 173 spisu). Dňa 11.6.2018 bolo súdu doručené podanie, ktorým advokátka JUDr. Ing. Ľudmila Bílá oznámila zmenu právneho zastúpenia žalobkyne, uviedla, že dňa 10.10.2018 ju splnomocnený zástupca žalobkyne Q. Q. splnomocnil na zastupovanie žalobkyne v predmetnom konaní. Požiadala o ospravedlnenie neúčasti žalobkyne, jej splnomocneného zástupcu ako aj jej právneho zástupcu na pojednávaní, ako aj o odročenie pojednávania. K podaniu priložila plnomocenstvo zo dňa 10.6.2018, ktorým ju Q. Q. splnomocnil zastupovaním žalobkyne v konaní, oznámenie o zániku zastúpenia žalobkyne advokátom JUDr. M. Ellingerom, plnomocenstvo zo dňa 9.6.2018, ktorým žalobkyňa splnomocnila svojim zastupovaním Q., odvolanie plnomocenstva na zastupovanie JUDr. M. Ellingerom zo dňa 9.6.2018 (č. I. 174 až 180 spisu). Súd pojednávanie odročil na termín 29.10.2018, na pojednávanie predvolal zástupcu Q. Q. a JUDr. Ing. Ľ. Bílú, termín pojednávania oznámil žalobkyni, ako je uvedené v bode 11.2.1. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Oznámenie o zastúpení ďalším advokátom, JUDr. Z. Hodosim, bolo súdu doručené dňa 26.10.2018 (piatok), ako je uvedené v bode 11.2.2. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Z postupu žalobkyne, ktorá pristupuje k odvolaniu plnomocenstva advokátovi, ktorého si zvolila na zastupovanie v predmetnej veci (JUDr. Ellinger), resp. k zvoleniu nového právneho zástupcu (JUDr. Hodosi) alebo zvoleného zástupcu (Q. Q.), v krátkom časovom úseku pred pojednávaním, ako to vyplýva z predloženého spisu (pojednávanie 23.4.2018, žiadosť o odročenie doručená 20.4.2018; pojednávanie 11.6.2018, žiadosť o odročenie doručená 11.6.2018; pojednávanie 29.10.2018, žiadosť o odročenie doručená 26.10.2018) je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že žalobkyňa koná účelovo, v snahe predĺžiť konanie, ktoré sama vlastnou žalobou vyvolala. Za obštrukciu považuje odvolací súd aj poslednú žiadosť žalobkyne o odročenie pojednávania, zaslanú prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Hodosiho, ktorý rovnako žiadal o odročenie pojednávania, keďže pre krátkosť času nemal možnosť oboznámiť sa so spisom. O termíne pojednávania vytyčeného na deň 29.10.2018 žalobkyňa mala vedomosť už dňa 16.10.2018, pričom od 9.6.2018 mala zvoleného splnomocneného zástupcu Q. Q.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažuje odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, za porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.

1 Obdo 19/2014 zo dňa 29.7.2015) a to bez

ohľadu na skutočnosť, že zákonný sudca nemal na pojednávaní dňa 29.10.2018 k dispozícii žiadosť žalobkyne o odročenie pojednávania. Pokiaľ odvolateľka namietala, že súd nerozhodol o jej žiadosti o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 29.10.2018 podľa § 183 ods. 4 C.s.p., odvolací súd uvádza, že uvedená skutočnosť nemá vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

11.3.1. Odvolateľka v odvolaní poukázala na listinné dôkazy založené v spise, preukazujúce jej zdravotný stav, vytykala ich vyhodnotenie súdom prvej inštancie, poukázala aj na znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní v lete 2018, ktorý, ako uviedla, nemohla predložiť v tomto konaní, keďže ho nemala k dispozícii a v tom čase nemala ani právneho zástupcu. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa podala žalobu za účinnosti nového procesného poriadku.

11.3.2. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

11.3.3. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11.3.4. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

11.3.5. Podľa § 185 ods. 2 C.s.p. súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

11.3.6. Podľa § 186 ods. 2 C.s.p. súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

11.3.7. Ustanovením § 185 C.s.p. bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 C.s.p. a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ustanovenia § 150 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ustanovenie § 151 a § 153 C.s.p.

11.3.8. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie postupoval v konaní v súlade s ustanovením § 185 C.s.p. a hodnotil dôkazy predložené stranami sporu. Dôkazné bremeno preukázania, že žalobkyňou uzatvorené zmluvy o úvere a o záložnom práve sú neplatné z dôvodu, že pri ich uzatvorení konala v duševnej poruche, spočívalo na žalobkyňi, pričom správne konštatoval súd prvej inštancie, že toto dôkazné bremeno neuniesla a ňou tvrdený dôvod neplatnosti právnych úkonov v konaní predloženými listinnými dôkazmi nepreukázala. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa pri tom mala možnosť postupovať podľa § 209 C.s.p. a predložiť, už spolu so žalobou, súkromný znalecký posudok, ktorým by preukázala, že konala v duševnej poruche, čo však neurobila. V priebehu konania neoznámila súdu prvej inštancie, že v rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok o jej duševnom stave, nenavrhol vykonať dokazovane uvedeným znaleckým posudkom, pričom musela mať vedomosť o tom, že takýto znalecký posudok sa vyhotovuje. Preto neobstojí odvolacia námietka žalobkyne, že nemohla bez svojej viny takýto dôkaz predložiť.

11.4. Odvolateľka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie predmetnú žalobu nesprávne posúdil ako žalobu o určenie podľa § 137 písm. c) C.s.p., keď správne ide o žalobu o určenie podľa § 137 písm. d) C.s.p., v rámci ktorej sa neskúma naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ale to, či hmotné právo pripúšťa určenie právnej skutočnosti. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov, zmluvy o úvere a záložnej zmluvy, ktoré sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Správne preto mal súd prvej inštancie v prvom rade posúdiť, či určenie právnej skutočnosti v prejednávacom prípade pripúšťa hmotné právo. Napriek tomu, že súd prvej inštancie, skúmajúc existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, konštatoval jeho nedostatok, pristúpil aj ku skúmaniu merita veci, teda či žalobkyňa pri uzatvorení dotknutých zmlúv konala v duševnej poruche, pričom konštatoval neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou a nepreukázanie ňou tvrdených skutočností, ktoré by mali za následok neplatnosť právnych úkonov v dôsledku duševnej poruchy žalobkyne. Vzhľadom k uvedenému nesprávne určenie charakteru žaloby zo strany súdu prvej inštancie nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

12. Odvolateľka podala odvolanie aj proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento priznal žalovaným v I. a II. rade nárok na náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny aj v týchto výrokoch. Žalovaní mali v konaní plný úspech, preto im patrí nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Správne rozhodol súd prvej inštancie, keď priznal každému zo žalovaných v I. a II. rade nárok na náhradu trov konania 100 %, keďže majú v konaní postavenie samostatných spoločníkov v súlade s § 76 C.s.p.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaní v I. a II. rade mali v odvolacom konaní plný úspech, preto majú aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania každý v rozsahu 100 %, v konaní majú postavenie samostatných spoločníkov. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).